

Arrest

nr. 282 487 van 23 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VANGOIDSENHOVEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u staatsburger van Uganda en behoort u tot de Muganda etnie. U komt uit een traditionele religieuze moslimfamilie in Masaka, maar kon u zelf niet vinden in deze religie en haar gebruiken. Tijdens uw zesde en zevende jaar aan de primary school in Masaka zat u op internaat. Met uw vriendin, H. K., ontdekte u uw seksualiteit en stelden homoseksuele handelingen. U vertelde uw vriendin S. N. wat u allemaal had beleefd. Aan de secondary school in Masaka leerde u S. Na. kennen. Twee jaar later haalde u S. over om een homoseksuele relatie met u te beginnen. Toen u in 2004 beiden door twee leerkrachten die jullie afwezigheid op school opmerkten en jullie gingen zoeken betrap werden op kussen, werd uw moeder uitgenodigd om naar uw school te komen.

Ze vernam er wat was gebeurd en liet u er een lijfstraf ondergaan. U werd van school gestuurd waarop uw moeder u via opgeroepen sheikhs de les liet lezen over wat kon en niet kon in de islam. Ze stuurde u vervolgens naar een andere school en vertelde uw vader, die in deze periode bij één van zijn andere drie echtgenotes vertoefde, niet wat er was gebeurd. U zette uw onderwijs verder in het district Soroti. Tijdens uw studies in 2007 vertelde u aan uw vriendin V. I. dat u met vrouwen relaties had en stelde haar voor om samen een relatie te beginnen. Jullie relatie duurde drie maanden. U beëindigde uw zesde jaar in 2009 en wilde naar de universiteit. Uw vader zei u dat hij geen geld had om uw studie te betalen en dat u maar beter kon trouwen. Nadat u zich tegen uw wil had verloofd met een kennis van uw vader, blies u uiteindelijk de verloving af en vluchtte thuis weg naar uw vriendin S. N. die in Kampala woonde. U liet een tijd niets aan uw familie weten maar contacteerde in 2010 uw moeder om haar te vertellen waar u was. Uw moeder besloot u vervolgens financieel te steunen zodat u alsnog kon gaan studeren. Tijdens uw studie aan de universiteit kreeg u een relatie met Joshua B.. Na één jaar stopte jullie relatie. U ging vervolgens gedurende drie maanden een relatie aan met Philips K.. Nadien had u nog een relatie van drie maanden met Ivan M.. U studeerde af aan het Management Training and Advisory Centre in Kampala en werkte in 2014 gedurende één jaar als receptioniste voor een Thais bedrijf. Van augustus 2015 tot oktober 2016 werkte u voor de United Bank of Africa. U nam ontslag van uw werk omdat u zich er niet meer comfortabel voelde, nadat uw collega S. Ny. jullie andere collega's vertelde dat u homoseksueel bent. Vervolgens was u werkzoekende. Rond januari 2019 maakte u tijdens een strandwandeling kennis met M. Nan. (Nan.). U werd vriendinnen en begon na twee en een halve maand een relatie. U besloot bij haar en haar dochter, Sierra Ba., in Chitende (Kitende) in te trekken. Omdat u geen werk had paste u op het kind en ging M. uit werken. Na vier maanden van samenwonen werden u en M. midden 2019 door jullie overbuur, mama K., betrappt terwijl u mekaar kustte. Nadat ze de burens had ingelicht over het voorval werd de landlord erbij gehaald. Jullie werden verzocht er weg te gaan. U verhuisde samen naar Soroti waar u aan de slag kon in een bakkerij en M. bij een reisbureau ging werken. Wanneer het reisbureau door een familielid van uw voormalige burens in Chitende werd bezocht werd M. herkend. Nadat haar baas werd ingelicht dienden jullie Soroti te verlaten. U verhuisde samen naar Buwama waar u bijna drie maanden woonde maar er geen aanbevelingsbrief van de vorige lokale administratie kon voorleggen om u er te vestigen en alzo Buwama diende te verlaten. M. vertrok naar haar familie in Fort Portal en u keerde terug naar uw ouderlijke woning in Masaka. U vertelde uw moeder dat u zonder werk zat en bleef tot het einde van de lockdown in augustus 2020 bij uw moeder wonen. Wanneer uw moeder bij u polste hoe het kwam dat u niet terug ging naar Kampala vertelde u haar over uw homoseksuele relaties en de gebeurtenissen die u ertoe dwongen om naar Masaka te komen. Behalve dat uw moeder ontsteld was bleek uw vader ook het hele gesprek te hebben gehoord. Hij kwam u zeggen dat u ten laatste de volgende dag zijn huis moest verlaten. U trok de volgende dag naar uw vriendin S. N.. Omdat u door haar echtgenoot werd lastiggevallen verhuisde u naar Lweza. In de drie weken van verblijf in Lweza vroeg u een reispaspoort aan dat u na een week in ontvangst kon nemen. Ook kocht u via vrienden een vals Nederlands paspoort op naam van S.Nak..

Op 26 juni 2021 reisde u naar de luchthaven van Entebbe en nam er een vlucht naar België waar u op 27 juni 2021 aankwam. U werd op de nationale luchthaven in Zaventem door de luchtvaartpolitie aangehouden omdat u was betrappt op het gebruik van frauduleus bekomen documenten. Tijdens uw ondervraging verklaarde u het paspoort te hebben gekocht in Entebbe en dat u onderweg was naar het Verenigd Koninkrijk omdat u er een nieuw leven wilde beginnen daar u in Uganda werd vervolgd voor uw geaardheid.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw Ugandees paspoort (d.d. 27/05/2021, geldig tot 25/05/2031) neer. Op 23 februari 2022 stuurde uw raadvrouw, mr. Vangoidsenhoven een mail met in bijlage met een aantal foto's van u en M.. Op 24 februari 2022 stuurde uw raadvrouw een mail met in bijlage bijkomende foto's van u en M. en een kopie van de identiteitskaart van M. Nan..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Zo verklaarde u tijdens uw gesprek met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 6 juli 2021 om door het Commissariaat-generaal (CGVS) gehoord te worden door een vrouwelijke medewerker. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal werd u gehoord door

een Protection Officer van het vrouwelijke geslacht. Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u de Ugandese nationaliteit bezit en dat u vervolging vreest wegens uw seksuele oriëntatie (notities persoonlijk onderhoud commissariaat-generaal d.d.14/07/2021 – verder “notities” CGVS I p.27 en notities persoonlijk onderhoud commissariaat-generaal d.d. 22/02/2022 – verder “notities” CGVS II p.13,50).

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS echter er niet van overtuigd dat u homoseksueel (lesbische) bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij/zij overtuigend is met betrekking tot zijn/haar ervaringen en zijn parcours in verband met zijn/haar seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U legt echter enkel oppervlakkige, stereotiepe, inconsistente en ontwijkende verklaringen af over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van uw lesbische geaardheid.

Wat betreft uw uitleg met enkele personen van hetzelfde geslacht een (seksuele) relatie te hebben onderhouden en uw seksuele oriëntatie door deze relaties te hebben ontdekt (notities CGVS II, p.19), dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen hierover enige doorleefdheid en coherentie missen.

Voor wat betreft uw seksuele oriëntatie gaf u aan lesbische/homoseksueel te zijn (notities CGVS I, p.33). Nagegaan welke gebeurtenissen u deden beseffen homoseksueel te zijn, wees u vooreerst naar uw wedervaren met uw vriendin H. (notities CGVS I, p.12,33), stellende dat u zich goed voelde wanneer jullie in het slaapvertrek van het internaat seksuele handelingen bij mekaar uitvoerden. U merkte hierover evenwel op dat u deze beleving van uw seksualiteit met H. eerder als een seksueel experiment zag en dat u toen niet wist wat seks was, laat staan dat seks met personen van hetzelfde geslacht mogelijk was (notities CGVS II, p.18). U gaf verder ook aan dat u voor deze seksuele handelingen zich nooit aangetrokken had gevoeld tot personen van hetzelfde geslacht (notities CGVS II, p.18).

Daar uw antwoord dan ook eerder handelde om de algemene ontdekking van uw seksualiteit en niet zozeer uitleg bood op de vraag welke gebeurtenissen u dan wel deden beseffen homoseksueel te zijn, werd u opnieuw gevraagd om te vertellen hoe u tot de ontdekking kwam dat u lesbisch was en of er nog andere gebeurtenissen waren behalve uw wedervaren met H., die u tot dit besef lieten komen. U antwoordde hierop enkel met een opsomming van uw relaties met enkele meisjes/vrouwen, met name met S., V. en M., stellende dat u na seksuele betrekkingen met S. besepte dat het seksuele aspect in deze relaties u meer voldoening gaf dan in uw relaties met mannen die u later had (notities CGVS I, p.33,34). Daar uw antwoorden enkel handelden over het opdoen van seksuele ervaringen met zowel vrouwen als mannen en de mate van voldoening die u eruit haalde, werd u nogmaals gevraagd hoe u (zelf) ontdekte homoseksueel te zijn (notities CGVS II, p.17). U wees wederom naar het moment waarbij H. u had aangeraakt en herhaalde uw wedervaren met S., V., J., P. en I., stellende dat het seksuele gevoel die vrouwen aan u gaven voor u aangener was dan dat met mannen (notities CGVS II, p. 18). U gaf hierbij te kennen dat u tijdens een relatie met mannen penetratie als te pijnlijk ervaarde en gaf aan geen seksueel genot te voelen bij seksuele contacten met mannen (notities CGVS II, p.44)- waarmee u dan ook louter uw ervaring met de seksuele daad aanstipte. Uw antwoord gaf verder geen verduidelijking hoe u voor u zelf had uitgemaakt op vrouwen te vallen. Gepolst of u zich als homoseksueel zou hebben gezien indien u geen seksuele ervaring met vrouwen zou hebben gehad, gaf u aan dit niet te weten (notities CGVS II, p.19). U was verder ook van mening dat indien men zich niet tot een persoon van het tegengestelde geslacht aangetrokken voelde men “per se” op vrouwen valt (notities CGVS II, p.19). Op een vraag wat er dan in u omging toen u besepte homoseksueel te zijn gaf u aan: “Het was geen moment, het duurde wel” (notities CGVS II, p.19). Uitgenodigd om over het proces te vertellen waarbij u tot het besef kwam dat u homoseksueel bent, wees u echter wederom naar het seksuele aspect binnen uw voorgehouden seksuele relaties, stellende: “Ik had H. en een seksuele relatie met haar, dan met S. en V. en dan met de jongens en dan M., na al die ervaringen besepte ik dat.

Het is niet van ik werd wakker en ik dacht ik ben homoseksueel (notities CGVS II, p.19). Opnieuw gevraagd om uitleg over het zelfbewustwordingsproces, greep u opnieuw naar uw experiment met H. en gaf aan: "H. betaste me en ik voelde me goed." (notities CGVS II, p.19). Uitgenodigd om verder te vertellen zei u enkel: "Seksueel goed. Met S. was het seksueel heel goed. V. was seksueel een heel goed gevoel, met Joshua helemaal niet. Met P. en I. niet goed, met M. heel goed. Het verschil was duidelijk, met de jongens haatte ik het... Ik bedoel de seks. Met de jongens, ik krijg geen climax, dat is nooit gebeurd, met de meisjes altijd (notities CGVS II, p.19,20).

Het valt dan ook op dat u helemaal niet in staat blijkt om een meer persoonlijke en doorleefde uitleg te geven over uw zelfbewustwordingsproces. Dat u niet verder komt dan wat stereotype antwoorden te geven zoals het verbinden van de homoseksualiteit met enerzijds een eerste (positieve) experimentele seksuele ervaring met uw vriendin H. (notities CGVS II, p.19) en anderzijds met een gevoel van afkeer tegenover mannen omdat u pijn had wanneer u seksuele contacten met hen had (notities CGVS II, p.23,44), roept ernstige vragen op bij uw bewering homoseksueel geaard te zijn. Uit deze verklaringen blijkt immers geenszins dat u uw seksuele oriëntatie beschouwt als een intrinsiek onderdeel van uw persoon, en dat het precies vanuit deze geaardheid –en niet als gevolg van externe omstandigheden die niets met uw geaardheid te maken hebben (ondermeer het niet aangetrokken zijn tot mannen omdat u niet van hun gezichtsbehandling houdt, penetratie u pijn bezorgt en u geen seksueel genot verschaft (notities CGVS II, p.44,45)– is dat u zich aangetrokken zou hebben gevoeld tot vrouwen.

Dat uw verklaringen aangaande uw beweerd seksuele oriëntatie niet overtuigen blijkt verder nog uit uw bijzonder povere en onpersoonlijke uitleg over uw beleving/ervaring als homoseksueel die dan ook aan realiteitszin ontbeert.

Zo vertelde u over de periode dat u als dertienjarige op internaat zat, dat u op school in de les biologie leerde over man-vrouw relaties en voortplanting (notities CGVS II, p.18). Dat uw vriendin H., die volgens u geen andere vriendinnen had (notities CGVS I, p.13), u uit het niets zou zijn beginnen betasten (notities CGVS II, p.20), is dan ook uitermate bedenkelijk, gelet het feit dat ze hieraan voorafgaande u ook niets bleek te hebben gezegd, noch had gepolst naar uw mogelijke gevoelens of nieuwsgierigheid naar seksuele handelingen (notities CGVS I, p.12,13 en CGVS II, p.21). Hoewel het CGVS nog wel de lijn kan volgen dat tieners op internaat hun seksualiteit ontdekken en mogelijks seksuele ervaringen (bij mekaar) opdoen, werpt uw omschrijving, in een grote gemeenschappelijke slaapzaal meermaals seksuele handelingen te hebben verricht met H., ook enige vraagtekens op, gelet het risico om betrappt te worden door de andere aanwezigen. Uw bewering dat H. – voorafgaand aan de intieme handelingen, waartoe zij het initiatief nam- u helemaal niets had gezegd laat toe om de geloofwaardigheid van uw weergave van de feiten in vraag te stellen, vermits H. zodoende volstrekt niet kon inschatten of voorspellen hoe u hierop zo reageren. Gepolst hoe H. zou hebben kunnen weten dat u open zou staan voor wat ze bij u deed, stelde u enkel dat niet te weten (notities CGVS I, 12,33 en CGVS II, p.17,18). Dat u na uw voorgehouden ontdekking van seks, samen met H. zelfs nooit zou hebben gesproken over wat u samen allemaal had/beleefde, is eveneens opmerkelijk. Men zou immers, gelet uw voorgehouden innige vriendschap met H., ergens verwachten dat u als vriendinnen over jullie ontdekking met mekaar zouden praten (notities CGVS II, p. 25). Uw voorgehouden homoseksuele experiment/relatie met H. (notities CGVS I, p. 18) ontbeert op verschillende vlakken doorleefdheid en komt hiermee volledig op de helling te staan.

Daar uw hele uitleg over uw relatie met H. niet overtuigt, komen uw verklaringen, over hoe u een intieme relatie met uw schoolvriendin S. aanging, overigens een vervolgverhaal op uw wedervaren met H., eveneens op de helling te staan. Dat uw verklaringen over uw relatie met S. niet sporen blijkt bijkomend uit volgende vaststellingen. Zo verklaarde u: "We leerden samen wat homoseksualiteit was. Dat het betekent seks tussen hetzelfde geslacht" (notities CGVS II, p.23). Nagegaan wat u juist bedoelde met deze opmerking, vertelde u dat u oudere jongens hoorde praten en grappen maken over homoseksuelen/homoseksualiteit en dat u op deze manier te weten kwam wat homoseksualiteit juist inhield (notities CGVS II, p.23,26). Gevraagd of u zich daarbij afvroeg waarom men homoseksualiteit als iets grappig voorstelde/als iets waarover men grappen maakt, antwoordde u ontkennend (notities CGVS II, p.24). Gelet uw bewering in deze periode er achter te zijn gekomen wat homoseksualiteit juist was en rekening houdend met uw opmerking dat u zich aangesproken zou hebben gevoeld (notities CGVS II, p.23,24), is het merkwaardig dat u bij een vraag wat er in u omging eens u hoorde over homoseksualiteit, niet verder kwam dan te verwijzen naar uw opgedane ervaring met H., die zoals hierboven werd vastgesteld niet overtuigde (notities CGVS II, p.24). Overigens is het uitermate verbazingwekkend dat wanneer er op school door medeleerlingen over homoseksuelen/homoseksualiteit werd gesproken deze conversaties/grappen/opmerkingen het grappige karakter niet zouden hebben overstegen, gelet de algemene homofobe houding van mensen in Uganda.

Gepolst wat de jongens dan juist allemaal zeiden over homoseksuelen, kwam u niet verder dan te stellen: "Ze zeiden "busiya", zo grappen maken, ze raakten dan bv mekaar op de schouder en zeiden hey busiya. En dan lachten ze erom". Nagegaan of er nog andere zaken werden gezegd zei u enkel: "Neen enkel dat" (notities CGVS II, p.23). Dat u verder besloot om uw beste vriendin S. te vertellen dat u een seksuele relatie had met een meisje (H.), gelet S. ook grappen maakte over "busiya's" (notities CGVS II, p.26), is verbazingwekkend. Even onaannemelijk is uw eigen houding te noemen wanneer u uit het niets besluit om fysiek contact met S. te zoeken (strelen en kussen), terwijl u van S. hoorde dat ze zich aangetrokken voelde tot jongens (notities CGVS II, p.27,33). Men zou immers enigszins verwachten dat u niet kon hebben geweten hoe uw beste vriendin zou reageren op dergelijke intimiteiten van uw kant, dat u hiermee jullie vriendschap zou hebben gehypothetheerd en een onderwerp van spot zou zijn kunnen worden. Uw algehele uitleg vertoont dan ook een flagrant gebrek aan geloofwaardigheid bij uw omgang met het risico om uiting te geven aan uw beweerde seksuele geaardheid. Gewezen op deze vaststellingen en gevraagd of uw houding bij S. dan geen risico inhield, antwoordde u enkel: "neen". U gaf verder ook aan dat u er zelfs niet aan had gedacht dat S. mogelijk een negatieve reactie zou hebben kunnen tentoonstellen en u mogelijks zou hebben kunnen aangeven (notities CGVS II, p.28). Deze onbezorgdheid van uw kant roept dan ook vragen op bij de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid. Uw afwezigheid van ongerustheid en het gemak waarmee u een persoon benaderde van wie u op voorhand wist dat deze met homoseksualiteit lachte en die met u over gevoelens voor personen van het tegengestelde geslacht sprak, zijn weinig geloofwaardig.

Uw opmerking in acht nemend, met de goedkeuring van uw moeder een zware lijfstraf te hebben moeten ondergaan op school (notities CGVS I, p.16,17 en notities CGVS II, p.34) en van school te zijn verbannen op beschuldigingen van homoseksualiteit –eens men achter uw relatie met S. zou zijn gekomen-, is het verbazingwekkend dat uw moeder langs de ene kant besluit om uw vader hierover niet in te lichten, maar langs de andere kant besluit om sheikhs, dat wil zeggen buitenstaanders, erbij te halen om u de les te lezen over de perceptie van de islam op homoseksualiteit en over hoe u zich correct moest gedragen (notities CGVS I, p.21,22). Deze uitermate ambigue houding van uw moeder naar aanleiding van het hele gebeuren is dan ook helemaal niet coherent te noemen. Het is immers niet te vatten dat uw moeder, gelet de homofobie in jullie woonomgeving, uw problemen niet juist binnen eigen familiale kring zou proberen oplossen. Gelet uw beschrijving van uw moeder als conservatieve moslima en haar negatieve houding ten opzichte van homoseksualiteit (notities CGVS I, p.9,21,22,23 en CGVS II, p.9,10), is het evenmin aannemelijk dat ze u, na alles wat ze over u op school had vernomen, gewoon naar een andere school stuurt waar u weerom op internaat gaat, aan de controle van uw ouders onttrokken (notities CGVS I, p.22 en CGVS II, p.4,34). Gewezen op deze merkwaardige houding van uw moeder stelde u: "Ze zag het als een straf, ze dacht als ze me wegstuurde naar die school dat ik dan eens nadacht over mijn leven... Dat was voor haar een straf voor me en ze dacht dat ik dan zou stoppen met homoseksualiteit. Me wegsturen was de straf" (notities CGVS II, p.34). De door u omschreven gebeurtenissen nadat u van school werd gestuurd zijn echter niet doorleefd te noemen. Het is immers moeilijk te geloven dat uw moeder u enerzijds zou hebben laten straffen en beroep zou hebben gedaan op sheikhs om uw gedrag te "corrigeren" nadat ze vernomen had dat u een homoseksuele relatie op school onderhield, maar u anderzijds naar een andere school zou hebben gestuurd en u zodoende de kans gaf om aan haar controle te ontsnappen (notities CGVS I, p.22).

Uw verklaringen over uw wedervaren met S. op school in acht nemend is het ook alles behalve overtuigend dat u, eens u op uw nieuwe school in Soroti kwam, in een gemeenschappelijke slaapgedeelte, een seksuele relatie begint met uw beste vriendin V. (notities CGVS II, p.34,35). Intussen goed op de hoogte hoe mensen tegenover homoseksualiteit kunnen staan en zelf een lijfstraf te hebben moeten ondergaan, is het treffend dat u het heeft aangedurfd om V., die u omschreef als dochter van een pastor die uit een conservatieve christelijke familie kwam, kenbaar te maken dat u seksuele relaties met personen van het zelfde geslacht had (notities CGVS II, p.35,36). Nagegaan hoe goed u V. dan wel kende om met dergelijke ontboezemingen bij haar te komen, blijkt dat V. over zichzelf aan u eigenlijk niets had verteld (notities CGVS II, p.35). Uw algehele uitleg vertoont dan ook een flagrant gebrek aan geloofwaardigheid bij de omgang met het risico. Gewezen op deze incoherenties stelde u enkel dat u V. vertrouwde en dat u haar mocht, wat wederom erop wijst dat u een uitermate onbezonnen houding weergeeft en geen enkele notie heeft van het risico die een homoseksueel loopt in een homofobe omgeving (notities CGVS II, p.37). Een dergelijke houding van uw kant, is dan ook helemaal niet in overeenstemming te brengen met homoseksuelen die in een homofobe omgeving moeten leven. Uw bewering op uw werk bij de United Bank of Africa door uw collega's op sociale media te zijn ontvriend omdat ze u voor homoseksueel aanzagen, nadat uw vriendin en collega bij de bank, S. Ny., geruchten aangaande uw seksuele oriëntatie had verspreid is verder niet aannemelijk.

Het is helemaal niet aannemelijk dat u dermate dubbelzinnig zou zijn over uw seksuele oriëntatie bij een collega, gelet op het homofobe karakter van de Ugandese sameleving. (notities CGVS II, p.52,53).

Daar uw voorgehouden relaties met H., S. en V. niet geloofwaardig bleken en u evenmin wist te overtuigen van uw homoseksualiteit, komen uw verklaringen over uw homoseksuele relatie met M. ook volledig op de helling te staan (notities CGVS II, p.15). Dat uw homoseksuele relatie met M. evenmin overtuigt blijkt te meer uit uw onaannemelijk verhaal hoe u en M. jullie relatie beleefden. U hield immers voor dat u en M. door uw overbuurvrouw werden betrappt op intimiteiten (kussen) in de keuken, die zichtbaar was vanuit beide vensters (notities CGVS I, p.28). Gelet u goed op de hoogte was wat homoseksuelen riskeren –u gaf aan dat men als homoseksueel zelfs zijn hoofd kan verliezen (notities CGVS I, p.22)- is het helemaal niet aannemelijk dat u beiden een dergelijk risico zouden hebben genomen en zo onbezonnen te werk zouden zijn gegaan. U insinueerde zelfs dat u aan M. geen vragen durfde te stellen over haar eerdere relatie met een meisje omdat in uw land vragen die handelen over seksuele oriëntatie verdacht kunnen zijn en dat mensen bang zijn dat men hen wil pakken op hun geaardheid en ze aan de autoriteiten verlinken (notities CGVS II, p. 48). Uw verhaal over M. ligt dan ook volledig in het verlengde van de teneur die kon worden vastgesteld bij uw eerdere uiteenzettingen over uw voorgehouden homoseksuele relaties en blijkt wederom enkel te wijzen op uw totaal ontbreken van enige voeling met het leven van homoseksuelen in Uganda. Het is immers niet aannemelijk dat een persoon die zijn/haar volledige leven overhoop gehaald kan zien worden indien iemand achter zijn/haar seksuele oriëntatie zou komen, op een voor de burens zichtbare plaats zich zou overgeven aan voor de maatschappij ongeoorloofde intimiteiten. Uw algehele uitleg vertoont dan ook wederom een flagrant gebrek aan geloofwaardigheid bij de omgang met het risico.

Tot slot dienen er ook bij uw verklaringen aangaande uw profiel, uit een conservatieve moslimfamilie te komen en in uw vrijheid te zijn beknut, ondermeer middels een gearrangeerd huwelijk waarvan u wegliep in 2014 (notities CGVS I, p.20,21,27 en CGVS II, p.9,10,15), ernstige vraagtekens worden gezet. Behalve dat u tot aan uw vertrek uit Uganda apart van uw familie kon wonen en dat als ongehuwde vrouw, zowel tijdens uw studies op internaat als erna in Kampala –notities CGVS I, p. 20 en CGVS II, p.11) en u buitenshuis werkte op verschillende plaatsen in de hoofdstad, feiten waarmee u eerder een profiel van het leven van een zelfstandige vrouw tekent die haar weg in de maatschappij wist te vinden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u -na alle verwachtingen van uw familie ten aanzien van u aan uw laars te hebben gelapt- met open armen door uw moeder werd ontvangen en dat zelfs na te zijn beticht van homoseksualiteit en na te zijn weggelopen van huis om aan een huwelijk in spe te ontsnappen. Uw moeder, die nochtans een huisvrouw was (notities CGVS I, p.8), bleef u zelfs financieel ondersteunen om uw universitaire studies verder te zetten. Het is dan ook uitermate verbazingwekkend dat zowel uw moeder als uw vader, nadat ze recent van u vernamen dat u homoseksueel bent, u na wat opmerkingen dat homoseksualiteit niet door de beugel kon, thuis lieten blijven en u enkel verzochten de volgende dag te vertrekken (notities CGVS I, p.7,11,21,22,23,24,25 en CGVS II, p.55). Daar uw voorgehouden homoseksualiteit en de relaties die daaraan zijn verbonden niet aannemelijk zijn, kan er aan uw bewering als homoseksueel te zijn gezien in Uganda, waardoor u op het laatste geen plaats vond om huisvesting te vinden, niet worden weerhouden (notities CGVS II, p.15,16).

Alle bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat er aan uw voorgehouden profiel en asielmotieven geen enkel geloof kan worden gehecht. Los van uw beweerde problemen met burgers aangaande uw seksuele oriëntatie verklaarde u geen problemen te hebben gekend. U verklaarde ook uitdrukkelijk geen problemen te hebben gekend met de Ugandese autoriteiten (notities CGVS I, p.29). De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

De door u neergelegde Ugandese paspoort bevat enkel uw identiteitsgegevens die niet ter discussie staat. De afbeeldingen waarop u te zien bent met M. Nan. –u legt ter staving van haar identiteit een kopie van haar identiteitskaart neer- is geen bewijs van uw voorgehouden relatie met deze persoon, noch ondersteunt het uw beweringen aangaande uw seksuele oriëntatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift een schending aan van de volgende artikelen:

“- Artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), - Schending van artikel 2 en 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

-Schending van artikels 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 48/9, 49, 57/6, 57/6/3 Vreemdelingenwet gelezen in samenhang met artikel 33 et 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), van artikel 29, 30, 32 et 34 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)

-Schending artikel 4 en 24 van het Handvest voor de Grondrechten van de EU en artikel 22 Grondwet”.

Zij ontwikkelt dit middel als volgt:

“Bewijs van seksuele oriëntatie

Vooreerst verwijst verwerende partij naar de ontdekking van de seksuele geaardheid

Verwerende partij stelt er niet van overtuigd te zijn dat verzoeker homoseksueel is omwille van een beweerd gebrek aan coherentie en doorleefdheid van de afgelegde verklaringen Deze zienswijze kan geenszins overtuigen om meerdere redenen

Verzoeker heeft maar liefst 7 uur lang in detail en op coherente wijze verklaringen afgelegd over haar seksualiteit, de ontdekking ervan ,haar verschillende seksuele ervaringen en haar problemen met haar huidige partner M. Nan.

Verzoeker vertelde over haar eerste seksuele ervaringen opdeed op 13 jarige leeftijd met haar vriendin H. op school naar aanleiding van een gesprek met verwerende partij over de wijze waarop de homoseksualiteit van verzoeker aan het licht was gekomen in Oeganda, inzonderheid naar aanleiding van vragen over de vriendin S. en de inhoud van haar gesprekken met verzoeker (NPO 1 11/36)

Verwerende partij stelt vervolgens inde bestreden beslissing dat verzoeker met dit verhaal geen antwoord heeft geboden op de vraag naar de ontdekking van haar homoseksualiteit.

Dit verbaast nu verwerende partij deze vraag ook nooit as such gesteld heeft aan verzoeker tijdens het eerste gehoor.

Het verhaal over H. kwam voor het eerst ter sprake nav vragen van verwerende partij over de inhoudvande gesprekken met S. en specifiek, de vraag " wat bedoelt u met van de start' (NPO 1 11/36)

Verwerende partij heeft ten tijde van dit onderhoud op geen enkel ogenblik verzoeker geconfronteerd met haar visie dat haar uiteenzetting geen antwoord op de gestelde vraag uitmaakte, om de eenvoudige reden dat deze vraag haar eenvoudigweg niet was gesteld !

Bijgevolg kon verzoeker zich hieromtrent niet verdedigen.

Op geen enkel ogenblik werd verzoeker onderbroken door verwerende partij noch geconfronteerd met de visie dat de vraag verkeerdelijk zou begrepen geweest zijn.

integendeel, verwerende partij liet verzoeker uitweiden over haar seksuele ervaring als dertienjarig meisje met H. op school.

Verwerende partij stelde zeer veel detailvragen over haar ervaringen destijds met H. (NPO 1 12-1314/36)

Het is dan ook vrij cynisch te moeten lezen dat verzoeker met deze ervaring de eigenlijk vraag niet zou hebben beantwoord?!

Niets is minder waar.

Verzoeker heeft tijdens de interviews getracht haar ontluikende seksualiteit en haar toenemend inzicht in haar geaardheid doorheen haar (seksuele) ervaringen met vrouwen, te kaderen

Zij situeert haar eerste seksueel contact in tijd en ruimte op congruente wijze doorheen de beide gehoren: zij deed haar eerste seksuele ervaring op school op met klasgenoot H..

Zoals de rechtspraak van de RvV bevestigt, is de seksuele geaardheid van een persoon een delicaat en complex gegeven, met een evolutief karakter.

Verzoeker verklaarde dit ook effectief als volgt:

" Het was geen moment, het duurde wel " en nog " Het is niet van ik werd wakker en ik dacht ik ben homoseksueel" (NPO 2 19/59)

Verzoeker ontdekte haar ontlukende seksualiteit als tiener samen met H. en zou pas gaandeweg doorheen haar relaties met andere vrouwen (en een aantal kortstondige ervaringen met mannen, aan de universiteit op aanraden van haar biseksuele vriendin in de hoop zich alsnog te conformeren aan de maatschappelijke conventies, haar homoseksuele geaardheid ontdekken.

Het tweede gehoor bevat een opsomming van haar partners NPO 13/59)

De ervaring met H. ervoer zij als een eerste zeer positieve ervaring. Deze is niet zonder betekenis in het ganse verhaal van verzoeker in haar zoektocht naar haar (homo)seksualiteit.

Verzoeker deelde tezelfdertijd mee dat zij op die leeftijd nog niet vertrouwd was met het concept van homoseksualiteit. Zij was slechts dertien jaar oud en kende het woord zelfs niet nu er op school geen les over gegeven werd en dit taboe is in de maatschappij. (NPO 18/ 59)

Het begrip "homoseksualiteit" zou zij pas vernemen in Masaka secondary via schoolgenoten die erover spraken , ten tijde van haar kennismaking met S. (NPO 1 15/36).

Verzoeker heeft in detail verteld over haar verhouding met S., waar zij mekaar ontmoetten, hoe vaak, wat er tussen beiden speelde, en tot slot over de gekende problemen op school en haar thuisomgeving na het uitkomen van haar verhouding met S..

Uit de bestreden beslissing blijkt nergens dat deze verklaringen het voorwerp van een grondige analyse hebben uitgemaakt om de geaardheid van verzoeker te beoordelen . Deze komen nergens aan bod in de beslissing.

De afgelegde verklaringen zijn echter dermate consistent over de twee gehoren heen, zonder tegenstrijdigheden, dat deze als geloofwaardig dienen te worden beschouwd. De problemen bevestigen juist de oprechtheid van het relaas van verzoeker over haar geaardheid.

Verwerende partij verwijt verzoeker een gebrek aan geloofwaardigheid bij de omgang van het risico ontdekt te worden tijdens haar relatie met V.

Deze visie kan niet gevolgd worden.

Verzoeker had haar goede vriendin V. in vertrouwen genomen en verteld over haar wedervaren met S.. Toen V. niet afkeurend reageerde en vooral benieuwd bleek hoe vrouwen seks kunnen hebben, gaf verzoeker al lachend te kennen dat zij het haar kon tonen, waarop V. geïnteresseerd bleef. Op die manier vatten beiden meisjes hun verhouding aan. Verzoeker vertelde pas na enige tijd dat zij gevoelens voor haar had. (NPO 2 37-38/ 59)

Verzoeker heeft uitvoerig verteld over haar verschillende seksuele ervaringen met vrouwen als S., V. en M., haar huidige partner in Oeganda.

Het zelfbewustwordingsproces van de seksuele oriëntatie vond plaats doorheen deze seksuele ervaringen en relaties.

Gezien de homofobe context in Oeganda en het belang van maatschappelijke conventies, volgde verzoeker de raad op van haar vriendin V. om ook relaties met mannen te proberen, nu zij zelf biseksueel was.

Verzoeker volgde haar raad op maar voelde zich hier nooit goed bij.

Verwerende partij verwijt verzoeker een gebrek aan " meer persoonlijke en doorleefde " uitleg Wat dient hieronder te worden verstaan ?

Verzoeker heeft gedurende zeven uur interview, haar ziel blootgelegd, verteld over de meest intieme zaken die een persoon aanbelangen.

Om vervolgens te vernemen dat deze niet doorleefd, niet persoonlijk genoeg, of nog stereotiep zouden zijn ?!

Haar seksuele identiteit is de kern van haar relaas en werd uitvoerig in detail toegelicht, zodat het niet opgaat te stellen dat verzoeker deze niet zou beschouwen als een intrinsiek onderdeel van haar persoon! Niets is minder waar.

Op de vraag of verzoeker zich als homoseksueel ziet, antwoordde verzoeker "ja" (NPO 2 16/59)

Zij vervolgt op de vraag wat betekent het voor u :

" Dat betekent, dat is mijn leven, dat is wie ik ben ? ...

Zij voegt hieraan toe dat het haar blij maakt, trots, dat het haar recht is (NPO 2 16/59)

Met andere woorden, geeft verzoeker wel degelijk aan dat haar geaardheid haar wezenlijke identiteit als man raakt, dat het haar identiteit vormt.

Vervolgens verwijt verwerende partij verzoeker een gebrek aan realiteitszin.

Vooreerst wordt verwezen naar de seksuele ervaringen met H., en het risico dat dit inhield om betrappt te worden

Verwerende partij stelt dat het relaas van verzoeker over de homoseksuele experiment/ relatie met H. op verschillende vlakken doorleefdheid ontbeert en hierdoor op de helling komt te staan Dit verbaast ten zeerste

Vooreerst omdat verwerende partij in tegenspraak met de verklaringen van verzoeker, spreekt over een homoseksuele relatie, daar waar verzoeker duidelijk verklaarde dat het een eerste seksuele ervaring betrof, een experiment, en niet meer.

Vervolgens omdat verzoeker aangaf dat dit geen risicovolle "onderneming" betrof omdat dat het zeer gebruikelijk was dat meisjes in de slaapzaal 's nachts bij mekaar in bed kropen wanneer er maar weer eens een elektriciteitspanne was- en dit geenszins vreemd voorkwam bij de oppassers.

In tegenstelling tot wat verwerende partij stelt, is deze seksuele ervaring niet "uit het niets" gekomen.

Verzoeker verklaarde dat H. een jaar ouder was dan zij, en dat zij het initiatief had genomen wat de seksuele aanrakingen betrof.

Beide meisjes kenden mekaar al twee jaar, en wachtten bij het douchen vaak tot de anderen buiten waren om vervolgens mekaars rug te wassen (NPO 113/36).

Dit wasritueel heeft naar alle waarschijnlijkheid een seksuele connotatie gehad voor minstens H. nu er werd gewacht tot de andere meisjes klaar waren,...

Het risico op betrapting waarnaar verwerende partij verwijst, was niet groot. Immers verklaarde verzoeker dat haar bed in een hoek tegen de muur stond en dat ze handdoeken rond het bed spannen, zoals vele meisjes deden, zodat dit geenszins verdacht voorkwam. Integendeel, het kwam in de slaapzalen vaak voor dat meisjes samen in bed kropen als er een panne was nu zij bang waren, en al evenzeer dat meisjes handdoeken plaatsten rond hun bed om toch nog wat privacy te kunnen hebben.

(NPO 1 14/36)

Verwerende partij gaat hieraan voorbij in haar analyse in weerwil van wat verzoeker verklaard heeft.

Verwerende partij stelt dat het vreemd is dat beide meisjes nooit met mekaar in gesprek gingen over hun aanrakingen 's nachts

Verzoeker gaf tijdens het tweede onderhoud aan dat er niet over gesproken werd omdat beide meisjes te jong waren om te beseffen wat homoseksualiteit was. Zij ervoeren dit beiden als een seksuele ervaring doch niet als een "homoseksuele daad ". (NPO 2 25/ 59)

Het is pas tijdens haar start in Masaka secondary dat verzoeker zich bewust wordt dat de ervaring met H. haar misschien tot een " busya" maakte (NPO 2 24/59)

Haar eerste seksuele relatie in het besef van wat homoseksualiteit is, ging zij aan met S..

Haar verhaal met S. startte als een grap, en evolueerde nadien tot een relatie.

Beide meisjes waren nog zeer jong met hun veertien jaar!

Van een echte relatie was nog lang geen sprake, zoals verzoeker ook verklaarde. Dit zou pas met V. het geval zijn , op haar zeventiende.

Verzoeker lichtte in detail toe hoe zij S. goed leerde kennen tijdens de ontsnappingen uit school op vrijdag en de tijd samen in de bioscoop, en nadien bij gebrek aan geld , in de regio de Pines waar zij steeds vertoefden samen, alvorens zij mekaar voor het eerst zouden kussen (NPO 116/36)

Verzoeker verklaarde dat zij veel tijd met S. doorbracht, dat zij gaandeweg haar benen streelde, dat zij liet begaan, alvorens er werd gekust. Het was dus niet zo dat verzoeker S. roekeloos uit het niets had gekust zoals verwerende partij laat verstaan. (NPO 2 27/59)

Verwerende partij verwijst naar de beweerd tegenstrijdige houding van verzoeker haar moeder nadat zij op de hoogte is gesteld door de school van de homoseksuele ervaringen van haar dochter met S..

Verzoeker verklaarde dat zij lijfstraffen kreeg van de school, met goedkeuring van haar moeder.

Gezien de veelvuldige afwezigheid van haar echtgenoot, die vaak wekenlang uit huis was om bij zijn andere echtgenotes te vertoeven, was zij perfect bij machte om zich tot de sjeiks te wenden om haar dochter te onderrichten over de perceptie van homoseksualiteit binnen islam.

Zij richtte zich tot de sjeiks, de morele autoriteit bij uitstek, in de veronderstelling dat zij het gedrag van haar dochter zouden kunnen corrigeren, en stuurde haar naar een veraf gelegen school, ver weg van de plaats van de feiten, waar zij niemand kende en niemand haar (feiten) zou kennen

Zo verklaart verzoeker tijdens het tweede gehoor dat haar moeder in shock was toen zij vernam dat haar dochter niet gestopt was na de vorige keer met de sjeiks. (NPO 1 24/36)

Verzoeker haar moeder wist zeer goed wanneer haar echtgenoot niet thuis was, en niet thuis zou komen, en kon met andere woorden perfect risicoloos een bijeenkomst met de sjeiks organiseren.

Verzoeker haar moeder lichtte haar man niet in gezien haar vrees voor zijn agressieve reactie gezien het gedrag een ernstige inbreuk op de sharia betrof. Verzoeker gaf meermaals aan dat haar moeder ook religieus was, doch dat haar vader in het bijzonder de sharia strikt naleefde en dit ook eiste van zijn gezin, waaronder verzoeker.

Afkomst uit een conservatieve moslimfamilie

Verwerende partij acht geen geloof aan de verklaringen van verzoeker over haar familiale achtergrond

Ten onrechte

Verzoeker haar vader huwde maar liefst 4 vrouwen.

Om die reden heeft zij maar liefst zeven halfbroers langs vaderszijde.

Verzoeker kon hun namen zelfs niet geven nu zij geenszins een nauwe band met hen heeft opgebouwd. Haar vader verdeelde zijn tijd over de verschillende huishoudens, met als gevolg dat hij vaak weken, tot een maand, van huis was.

Verzoeker is opgegroeid in een zeer rigide kader wanneer haar vader thuis was, volledig gericht op de islam. Zij diende een hoofddoek te dragen wanneer haar vader thuis was, vijf maal te bidden in het Arabisch, zich te conformeren naar de sharia over de hele lijn. Haar vader en moeder hanteerden lijfstraffen wanneer zij zich niet "conform de sharia" gedroeg.

Het leven van verzoeker als kind stond in het teken van islam, in het bijzonder wanneer haar vader thuis was.

Haar ouders hanteerden lijfstraffen wanneer zij zondigde, zich rebels opstelde, zich niet gedroeg zoals de sharia voorschreef.

Haar ouders regelden net zoals voor de zussen, een huwelijk voor haar, dat zij ontvluchtte.

Het feit dat verzoeker zich identificeert als homoseksueel, lesbisch, verklaart haar grote afkeer van een strikt religieus geïnspireerde omgeving, zoals deze van haar ouders en zussen.

Het normatief religieus leven dat zij als kind en vrouw gekend heeft in Oeganda, is contradictorisch en onverenigbaar met haar seksuele oriëntatie.

Verzoeker gaf dit meermaals te kennen.

Het relaas van verzoeker over haar huidige partner M. wordt afgedaan als ongeloofwaardig op grond van de voorgaande relaties.

Dit klemmt in het licht van de vele foto's en ID documenten van haar partner in Oeganda die verzoeker bijbrengt.

Verzoeker brengt foto's bij waarop zij is afgebeeld samen met haar partner, dit op verschillende locaties en tijdstippen zoals blijkt uit de achtergrond en de klededrucht en haartooi.

Tevens brengt zij een kopie van het nationaal ID document van M. bij, die getuigen van haar bestaan als Oegandees staatsburger en van haar affectieve band met verzoeker.

De stukken onderschrijven - in samenhang gelezen met de urenlange coherente verklaringen van verzoeker - volgende essentiële aspecten van de vrees voor vervolging van verzoeker. Bijgevolg kunnen deze stukken niet zonder meer terzijde worden geschoven.

Actuele onveilige politieke situatie in Oeganda : massale mensenrechtenschendingen

In 2020 verscheen een rapport over de (massale schending van) mensenrechten in 2020 dat bijzonder alarmerend klonk en nog steeds bijzonder actueel is.

Het regime kenmerkt zich door onwettige /willekeurige moorden door regeringstroepen, met inbegrip van buitengerechterlijke executies; gedwongen verdwijningen; foltering en gevallen van wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing door overheidsinstanties; barre en levensgevaarlijke gevangenisomstandigheden; willekeurige arrestatie of detentie; politieke gevangenen of gedetineerden; ernstige problemen met de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht; willekeurige of onwettige inmenging in de persoonlijke levenssfeer; ernstige beperkingen van de vrijheid van meningsuiting, de persvrijheid en het internet, met inbegrip van geweld, bedreigingen met geweld en ongerechtvaardigde arrestaties of vervolging van journalisten, censuur, blokkering van websites en strafrechtelijke smaadwetten aanzienlijke inmenging in de vrijheid van vreedzame vergadering en de vrijheid van vereniging; beperkingen op politieke participatie; ernstige gevallen van corruptie; gebrek aan onderzoek naar en verantwoordingsplicht voor geweld tegen vrouwen; misdrijven met geweld of dreiging met geweld gericht tegen lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen, transgenders of interseksuele personen.

De regering is terughoudend in het onderzoeken, vervolgen of bestraffen van ambtenaren die zich schuldig maakten aan schendingen van de mensenrechten, zowel in de veiligheidsdiensten als elders in de regering, en straffeloosheid vormt een gigantisch probleem, [url]

I. WEIGERING SUBSIDIAIRE BESCHERMING

Artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet bepaalt hieromtrent:

[...]

Dit artikel vormt een belangrijke wettelijke bepaling die - in overeenstemming met de Herschikte Kwalificatierichtlijn - de asielinstanties verplicht om bij de beoordeling van de asielaanvraag, ook rekening te houden met het profiel van de asielzoeker. Dit impliceert bijvoorbeeld dat rekening gehouden dient te worden met het feit dat een asielzoeker ernstige psychische problemen heeft ten gevolge van bijvoorbeeld foltering of verkrachting.

De verplichting voor verwerende partij om de kwetsbaarheid in overweging te nemen tijdens het asielinterview is expliciet opgenomen in het KB tot vaststelling van de procedure voor het CGVS:

"De ambtenaar houdt rekening met de specifieke omstandigheden die de asielzoeker betreffen, in het bijzonder desgevallend de omstandigheid dat hij behoort tot een kwetsbare groep." (artikel 4 KB voor de vaststelling van de procedure voor het CGVS)

Maar ook bij de beoordeling van de asielaanvraag dient dit principe in overweging te worden genomen:

"De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen: de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;" (artikel 27 voormeld KB)

Verwerende partij heeft een volle onderzoeksbevoegdheid doch liet belangrijke aspecten van het leven van verzoeker buiten beschouwing.

Een goed begrip van de volledige familiaal- socio-economische leefomgeving van verzoeker is van cruciaal belang voor een terdege beoordeling van de risico's in hoofde van verzoeker in geval van een terugkeer naar Oeganda.

Verzoeker verklaarde uitvoerig over haar beperkt sociaal netwerk.

Zij onderhoudt slechts zeer sporadisch contact met haar moeder

De reden hiervoor is gelegen in het feit dat haar ouders en zussen strikt religieus leven

Verzoeker verklaarde dat er vijf keer per dag moest gebeden worden, dat de vrouw zich moest bedekken, dat ze in het Arabisch moesten bidden, dat haar vader met vier vrouwen was gehuwd, het gebrek aan professionele activiteiten van de vrouwen die allen huisvrouw zouden worden ,de gerangeerde huwelijken voor de meisjes inclusief dat van verzoeker,...(NPO 110/36 en 20-21/36 en NPO 2 8- 9/59)

Verzoeker had een grondige hekel aan de preken vanuit moreel religieus oogpunt, de communicatie vanuit de sharia. Het feit dat de moeder van verzoeker meermaals de sjeiks , de hoogste morele autoriteit, liet komen om verzoeker te corrigeren in haar gedrag, getuigt hiervan . (NPO 8/ 59)

De kritische insteek en bevraging van de sharia over de ongelijke rechten man vrouw door verzoeker leidde geheid tot discussie en ruzie (NPO 8- 9/ 59)

Verzoeker werd enkel en alleen omwille van de gekende problemen naar een veraf gelegen school gestuurd. Deze wijziging betrof geenszins een blijk van enige liberale visie van de moeder, integendeel.

De school weigerde verzoeker na de ontdekte feiten en verzoeker werd ver weg gestuurd, weg van het oord van "verderf".

Daarnaast kan verzoeker in geval van terugkeer niet langer bij haar voormalige vrienden/collega's terecht sinds haar seksuele oriëntatie aan het licht is gekomen .

Om die reden zette zij haar FB stop in 2019 (NPO 1 10/36)

Bijgevolg komt het gepast voor om minstens het dossier terug te zenden naar het CGVS voor aanvullend onderzoek.

Dergelijke handelwijze druist in tegen de kernopdracht van verwerende partij om een gedegen onderzoek te voeren naar de ingeroepen asielmotieven en het risico op ernstige schade en een schending van artikel 3 EVRM in geval van terugkeer.

De RVV wees er terecht op dat zelfs indien er twijfel bestaat over de realiteit van bepaalde feiten of over de oprechtheid van de verzoeker, dit geen afbreuk doet aan de noodzaak om het bestaan van een vrees voor vervolging nader te onderzoeken. Deze vrees kan ondanks de twijfel voldoende worden aangetoond door elementen van de zaak die als vaststaand worden beschouwd. In dit geval is de twijfel in het voordeel van de aanvrager. (Zie CCE, arresten n° 232 640 van 14 februari 2020, n° 237 341 van 23 juni 2020 en n° 245 015 van 27 november 2020)

In het licht van voormeld bijzonder kwetsbaar profiel van verzoeker zou een terugkeer naar Oeganda opnieuw zeer veel risico loopt te worden blootgesteld aan vervolging een schending van artikel 3 EVRM uitmaken nu verzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat er een reële vrees bestaat in haren hoofde voor vervolging

Op grond van voorgaande elementen komt het gepast voor dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en dat aan verzoeker vooralsnog de asielstatus, subsidiair de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend".

2.2. Bij aanvullende nota van 26 oktober voegt verzoekster de volgende stukken:

1. Medisch rapport

2. Verklaring van partner van verzoekster, S.N. + kopie ID

3. Verklaring van VZS MERHABA".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

Waar verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). Verzoekster laat na in haar verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze *“artikel 33 et 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU)”*, *“artikel 29, 30, 32 et 34 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)”* en *“artikel 4 en 24 van het Handvest voor de Grondrechten van de EU en artikel 22 Grondwet”* geschonden zouden zijn.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Oeganda uit vrees voor problemen omwille van haar lesbische geaardheid.

Hieromtrent dient vooreerst te worden opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om haar beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoekster om internationale bescherming afkomstig is.

Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoeksters lesbische geaardheid.

6. Vooreerst zijn verzoeksters verklaringen over haar zelfbewustwordingsproces niet doorleefd. Zij bleef verwijzen naar de seksuele handelingen met andere meisjes/vrouwen (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 14 juli 2021, p. 12, 33-34; notities 22 februari 2022, p. 17-19), zonder spontaan melding te maken van aantrekkingsgevoelens tot personen van hetzelfde geslacht (notities 22 februari 2022, p. 17-19).

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster gedurende zeven uur vertelde over haar seksualiteit, dat haar verklaringen wél coherent waren, dat seksuele geaardheid complex, delicaat en evolutief is en dat zij haar lesbische geaardheid ontdekte tijdens/doorheen haar relaties met meisjes/vrouwen.

Dienaangaande wordt benadrukt dat een seksuele geaardheid als asielmotief zich naar zijn aard minder leent voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn aldus de eigen verklaringen van een LGBTI-verzoekster dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoekster om vooral aan de hand van haar verklaringen haar gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Zij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat zij innerlijk denkt of voelt. Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoekster ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met haar verklaringen haar gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Oegandese samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielsrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nooit gevraagd werd naar de ontdekking van haar homoseksualiteit en dat verweerder haar op geen enkel ogenblik heeft geconfronteerd met de visie dat haar uiteenzetting geen antwoord op de gestelde vraag uitmaakte, gezien de eenvoudige reden dat deze vraag haar eenvoudigweg niet was gesteld, dient te worden opgemerkt dat verzoekster tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar gebeurtenissen die haar deden beseffen dat zij homoseksueel was en dat verzoekster zich beperkte tot het noemen van seksuele betrekkingen (notities 14 juli 2021, p. 33-34). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd verzoekster uitgebreid en op verschillende manieren bevraagd over het bewustwordingsproces van haar seksuele geaardheid (hoe zij ontdekte dat zij homoseksueel was, of zij merkte dat zij zich aangetrokken voelde tot vrouwen en hoe zij tot het besef kwam homoseksueel te zijn, ...; notities 22 februari 2022, p. 17-19), maar ook hier bleef verzoekster verwijzen naar aangename seksuele ervaringen met vrouwen en onaangename seksuele ervaringen met mannen.

Uit verzoeksters verklaringen blijkt geenszins dat zij haar seksuele oriëntatie beschouwt als een intrinsiek onderdeel van haar persoon en dat het vanuit deze geaardheid - en niet als gevolg van externe omstandigheden zoals negatieve seksuele ervaringen met mannen - is dat zij zich aangetrokken voelt tot vrouwen.

7. Verzoeksters verklaringen over haar ervaringen, relaties en gedrag in Oeganda zijn dermate onaannemelijk dat ze enkel kunnen aantonen dat verzoekster in werkelijkheid geen enkele voeling heeft met het leven als lesbische vrouw in Oeganda.

Zo is het allerm minst aannemelijk dat verzoekster, in de Oegandese homofobe context die zij zelf aanhaalt, op internaat uit het niets - zonder enig voorafgaand verkennend gesprek over gevoelens of seksualiteit - betast werd door een ander meisje (notities 14 juli 2021, p. 12-13, 33; notities 22 februari 2022, p. 17-18, 20-21), noch dat verzoekster en H. vervolgens meermaals seksuele handelingen hadden in de gemeenschappelijke slaapzaal, noch dat verzoekster hier nadien nooit over sprak met H. (notities 22 februari 2022, p. 25). De uitleg in het verzoekschrift, met name dat H. en verzoekster elkaar al twee jaar kenden, dat ze ervoor elkaar al wisten, dat het gebruikelijk was dat de meisjes 's nachts bij elkaar in bed kropen wanneer er een elektriciteitspanne was, dat er handdoeken gehangen werden voor privacy en dat ze hun betrekkingen niet zagen als een "*homoseksuele daad*", kan het uiterst risicovolle gedrag van verzoekster niet verschonen.

Ook verzoeksters verklaringen over hoe zij omging met S. zijn geenszins geloofwaardig in de homofobe context van Oeganda. Verzoekster stelde dat zij S., die nochtans grappen maakte over homoseksuelen/"*busiya's*" (notities 22 februari 2022, p. 26) en die zelfs reeds te kennen had gegeven dat zij zich aangetrokken voelde tot jongens (notities 22 februari 2022, p. 27, 33), ongevraagd begon te betasten, zonder stil te staan bij de risico's van een dergelijke gedraging (notities 22 februari 2022, p. 28). Dat het "*geen echte relatie*" was en dat de fysieke aanrakingen begonnen met benen strelen alvorens er werd gekust, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen die wijzen op levensgevaarlijk roekeloos gedrag binnen de homofobe Oegandese maatschappij.

Verder is het ook niet aannemelijk hoe verzoekster op haar nieuwe school in Soroti een seksuele relatie begon met V.. Zo kon verzoekster niet aangeven waarom zij net V., de dochter van een pastor uit een conservatieve christelijke familie, in vertrouwen nam - zoals het verzoekschrift stelt - en liet weten dat zij reeds seksuele relaties had met andere vrouwen (notities 22 februari 2022, p. 35-36), zonder dat V. al iets over zichzelf had verteld (notities 22 februari 2022, p. 35). Dat deze seksuele handelingen zich opnieuw afspeelden in het gemeenschappelijk slaapgedeelte (notities 22 februari 2022, p. 34-35) doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Verzoeksters verklaringen over haar risicovol gedrag tijdens haar relatie met M., waar ze uiteindelijk door een overbuurvrouw betrappt werden op intimiteiten in de keuken die zichtbaar was vanuit beide vensters (notities 14 juli 2021, p. 28), stroken niet met haar weergave van het homofob klimaat in Oeganda, noch met haar andere verklaringen dat zij M. zelfs geen vragen durfde stellen over een eerdere relatie met een meisje omdat dergelijke vragen verdacht zouden kunnen zijn (notities 22 februari 2022, p. 48).

De door verzoekster op het Commissariaat-generaal bijgebrachte foto's met M. en identiteitskaart van M. kunnen verzoeksters seksuele relatie met M. niet aantonen, laat staan dat hieruit kan blijken welke problemen ze gekend zouden hebben. De bij aanvullende nota van 26 oktober neergelegde verklaring van 24 oktober 2022 van M. (met kopie van haar identiteitskaart) is gesolliciteerd, heeft geen objectieve bewijswaarde en doet dan ook geen afbreuk aan de vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van verzoeksters lesbische geaardheid.

Ook de gang van zaken op verzoeksters werk bij de United Bank of Africa, waarbij verzoekster dubbelzinnig deed over haar seksuele oriëntatie waardoor er geruchten begonnen rondgaan over haar lesbische geaardheid ("*Ik zei ik hou niet van mannen.*"; notities 22 februari 2022, p. 52-53), staat in schril contrast met hoe een lesbische vrouw zich in een homofob land als Oeganda veilig zou proberen houden.

8. Ten slotte blijkt ook verzoeksters voorgehouden profiel, zijnde behorende tot een conservatieve moslimfamilie die haar in haar vrijheid beknotte, niet geloofwaardig.

Verzoekster benadrukt in haar verzoekschrift de rigide opvoeding door haar vader, gericht op de islam en de sharia, alsook het "*normatief religieus leven, dat zij als vrouw en kind gekend heeft*". Uit haar overige verklaringen blijkt echter geheel andersluidend dat zij tot aan haar vertrek uit Oeganda apart van haar familie kon wonen, als ongehuwde vrouw, zowel tijdens haar studies op internaat als erna in Kampala (notities 14 juli 2021, p. 20; notities 22 februari 2022, p. 11), dat zij buitenshuis werkte op verschillende plaatsen in de hoofdstad, dat zij zelfs na het afblazen van haar (opgedrongen) huwelijk met een man, nadat zij van huis wegliep en nadat zij beticht werd van homoseksualiteit terug met open armen door haar moeder werd ontvangen, dat haar moeder, die nochtans een huisvrouw was (notities 14 juli 2021, p. 8),

verzoekster financieel bleef ondersteunen om haar universitaire studies verder te zetten en dat zij door haar moeder én vader, nadat ze recent vernamen dat verzoekster homoseksueel is, toch nog thuis mocht blijven en zij enkel verzocht werd de volgende dag te vertrekken (notities 14 juli 2021, p. 7, 11, 21- 25; notities 22 februari 2022, p. 55).

In die zin is het ook niet aannemelijk dat verzoeksters moeder, nadat zij te weten kwam dat verzoekster van school werd verbannen omwille van lesbische handelingen met S., besloot de vader niet in te lichten, maar wel de sheikhs in te lichten (notities 14 juli 2021, p. 21-22) én dat zij verzoekster vervolgens gewoonweg naar een ander internaat stuurde (notities 14 juli 2021, p. 22; notities 22 februari 2022, p. 4, 34). Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeksters moeder de bijeenkomst met de sheikhs kon organiseren zonder dat de vader het wist omdat hij vaak niet thuis was, dient te worden opgemerkt dat een dergelijke actie - waarbij de homoseksualiteit van de dochter openbaar wordt gemaakt bij "*de morele autoriteit*", zonder dit (eerst) familiaal, met de vader, te bespreken of aan te pakken - weinig logisch is binnen de context van een conservatieve moslimfamilie met een agressieve vader die de sharia strikt naleefde en dit ook eiste van zijn gezin, zoals het verzoekschrift aanbrengt. De stelling in het verzoekschrift dat verzoeksters moeder haar naar een veraf gelegen school stuurde, "*ver weg van de plaats van de feiten, waar zij niemand kende en niemand haar (feiten) zou kennen*" is binnen die context ook geen aannemelijke gang van zaken, aangezien hierdoor ook de familiale controle wegvalt.

9. De bij aanvullende nota van 26 oktober neergelegde verklaring van een onthaalmedewerker van "VZW MERHABA", waarin wordt aangegeven dat verzoekster begeleid wordt in het kader van haar seksuele geaardheid en dat ze hopen dat verzoekster onze bescherming krijgt, vormt geen objectief bewijs van verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid. Dienaangaande wordt herhaald dat een seksuele geaardheid als asielmotief zich naar zijn aard minder leent voor bewijsvoering en dat de eigen verklaringen van een LGBTI-verzoekster van wezenlijk belang zijn. Het is daarom aan verzoekster om vooral aan de hand van haar verklaringen haar gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken, waar zij - gelet op wat voorafgaat - in gebreke blijft.

10. Het door verzoeker bij aanvullende nota van 26 oktober neergelegde medisch attest van 12 oktober 2022 maakt melding van littekens een psychisch lijden.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van dit stuk. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch attest kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Hoewel het medisch attest het bestaan van bepaalde fysieke of mentale letsels kan aantonen, vormt dit stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels of problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat deze werden opgelopen voordat verzoekster zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Uit de bewoordingen van het attest zelf blijkt bovendien dat deze steunen op verzoeksters eigen verklaringen.

In het licht van het gehele dossier kan het medisch attest de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op mishandeling/problemen bij terugkeer naar Oeganda aannemelijk maken.

11. Gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters lesbische geaardheid is de geciteerde informatie in het verzoekschrift - over, onder andere, geweld of dreiging met geweld gericht tegen lesbiennes - niet dienstig.

12. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in de lesbische geaardheid, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen over haar relaties en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder met betrekking tot haar zelfbewustwordingsproces. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde document zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal haar Oegandees paspoort niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

15. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS